

тъмница, за да не би нейната злочестина да открие истината... (въздиша силно).

Петъръ (безъ да открие лице клати глава).

Горката! горката Мария!...

От. Иванъ.

А!... Злодѣйци!... (заплашително клати глава и стиска юмруци).

Мария (поподигва глава).

Ж?... (смаяно се огледва по страницѣ).

ЕВЛЕНИЕ 6.

ПРЕЖНИТЪ И МИЛКУ СЪ ИСАКА И СЪ МНОГО ВЪОРУЖЕНИ ВОЙНИЦИ.
Милку, Исакъ и войниците (съ факели въ ръцѣ навлизатъ отъ разни страни).

Исакъ (на Милка).

Ето ги! не казвахъ ли азъ?

Петъръ и От. Иванъ (подръпватъ се и изваждатъ скриенитѣ си мечове).

Милку (безъ да види Мария).

Това сж тѣ, просецитѣ... (изважда мечъ и се обръшта къмъ войниците, за да имъ даде потрѣбниятъ знакъ).

Мария (засмива се, скочва и се изпрѣчва предъ Милка).

Ила! ила да видишъ...

Милку (отскочва назадъ уплашено).

Мария!... (разперва ръцѣ и изпушта мечъ).

Исакъ (и той отскочва уплашено).

Мария!...

Войниците (пострѣсватъ се и вѣаменено гледатъ на Мария).

От. Иванъ (дърпа Петра за дрехата и задишкомъ се измича).

Петъръ (и той задишкомъ се измича).

(Скриватъ се и двамата изъ гробиштата безъ да ги види нѣкой).